

Երևան, 26 Ապրիլ, 2021

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասփութիւն Հօր Յիսուս, փուր ինձ իմասփութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ՍՈՐՎԵՑՈՒԻՐ ԻՆՇԻ ԿԱՆՈՆՆԵՐԻ ՊԱՀԵԼՈՒ ԿԵՐՊԸ

Սորվեցուր ինծի, Տէր, կանոններդ պահելու կերպը,
եւ մշղապէս պիտի կափարեմ զանոնք:
Տուր որ հասկնամ Օրէնքդ,
որպէսկի կափարեմ եւ ամբողջ սրբով հնապանդիմ անոր:
Պափուէրներուդ շաւիդին մէջ առաջնորդէ զիս,
որովհետեւ անոնցմէ՝ հաճոյք կ'առնեմ:
Ըրէ այնպէս՝ որ սիրս պափուէրաններուդ փափաքի,
քան անձնական հարսփութիւն դիկելու:
Հայեացքս հեռացուր դափարկ բաներէն,
եւ քու կամքիդ գործադրութեամբ՝ կեանք փուր ինծի:
Ես քու ծառադ եմ, կափարէ ինծի փուած խոսփումդ,
այն խոսփումը՝ որ կու փաս քեզմէ ակնածողներուն:
Հեռու պահէ նախափինքը՝ որմէ այնքան կը վախնամ,
որովհետեւ վճիռներդ արդար են:
Միակ փափաքս է՝ հրահանգներդ կափարել.
Կեանք փուր ինծի, դուն՝ որ արդար ես:

ՀԱՐԱԿԱՆ- ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց ալքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսոս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
ազ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի փուէ եւ ի գիշերի,
ի նարիլ ի դան, ի զնալ ի ճանապարի,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒԱՆ ՆԻՒԹԸ

ՀՀՀ

ԱՌԱԿԱՑ

ԳՈՎԵՏՍ ԻՄԱՍՏՈՒԹԵԱՆ 8:1-12

Տեղին Առաքեալին խօսքը երբ կըսէ. »«Անցեալին բազմաթիւ անգամներ եւ բազմաթիւ կերպերով Ասրուած մեր հայրերուն խօսեցաւ մարգարէներուն միջոցաւ, իսկ այս վերջին օրերուն մեզի խօսեցաւ իր Որդիին միջոցաւ: Ասրուած զինք ամէն բանի ժառանգորդ կարգեց եւ անոր միջոցաւ էր որ տիեզերքը սպեղծեց: Որդին, Հօրը փառքին լոյսը եւ անոր եռթեան ճշգրիտ պապկերը, որ իր խօսքին գօրութեամբ դիեզերքը կը պահէ, իր անձով մեր մեղքերը սրբելէ եփք՝ երկինքի մէջ նախաւ Ասրուածոյ՝ Գերագոյն Զօրութեան, աջ կողմը» Եքր 1.1-3:

Ահա այս նոյն մփքին մէկ այլ փարքերակն է Առակաց գիրքի 8 գլուխը, որ այսօր պիտի փորձենք սերպել: Սողոմոն Իմասպուն ասրուածային իմասպութեամբ եւ Սուրբ Հոգիի առաջնորդութեամբ կը ներկայացնէ Իմասպութեան անհրաժեշտութիւնը, անոր կարեւորութիւնը, դերը մարդուս համար եւ մարդուս կեանքին մէջ: Կը սահմանէ ըսելով. «Իմասպութիւնը կաղաղակէ ու հանճարը կը ձայնակցի քեզի» 1 հմր: Խորքին մէջ այս արքայայպութիւնը ուրիշ բան չէ եթէ ոչ Ասրուածոյ սերը հանդպ մարդուն, ու մանաւանդ՝ մեղաւոր մարդուն, որուն դարձի սպասումը ունի Ասրուած: «Եսպաքքրական է այն արքայայպութիւնը որ կըսէ. «Քանզի այս պարուիրանները որ ես այսօր քեզի կը յայգնեմ, քեզի անիմանալի չէ ու քեզմէ հեռու ալ չէ: Անիկա երկինքի մէջ չէ, որ ըսես. «Մեզի համար ով պիտի ելլէ երկինք, եւ զանիկա մեզի բերէ»: Եւ անիկա ծովու անդիի կրոմն ալ չէ: Անիկա քեզի մօք է, քո բերնիդ ու սրբիդ մէջ է, որպէսզի դուն զանիկա կարարես» Բ Օր 30:11-14: Նախ սրեղծագործութեան ճամբով, եքր «երկինքն ու երկինքը Ասրուածոյ փառքը կը պարմեն» Սաղմ 19.1: Երկրորդ, մարդուս մէջ եղած ճայնը, որ յաճախ կը կրչենք ներքին ճայն, խոճի ճայն: Եւ ի վերջոյ, Միածնին աշխարհ զալուսպով: Եւ փեսէք, որքան բարձրածայն կաղաղակէ, որպէսզի իր ճայնը լսելի ըլլայ բոլորին, որպէսզի որեւէ մէկը ըստ. «Ես զսեցի»: Պարզապէս, ով որ ականջ ունի լսելու, թող լսէ: Մանաւանդ, լսելի է այնպիսի գեղեցիութիւնը, ուր շար աւելի կարիքը կայ, որպէսզի անով առաջնորդուի մարդը համելու հոն ուր որ պէտք է հասնի: Եւ այս իմասպութիւնը մարդոց որդիներուն համար է, այսինքն՝ մեզի համար: Այս իմասպութիւնը որ պիտի բայ, ազնի է, ուղիղ բաներ են, ճշմարդութիւն են, արդարութիւն են: Մանաւանդ հասկցողին համար ուղիղ են, գրմողներուն համար ալ շիբակ են:

10-12 համարները համեմաքական մը կըսէն, ըսելով. «Խրապ առէք եւ ոչ թէ արծաթ, ուսկիէն աւելի իմասպութիւնը սիրեցէք: Որովհեքի բոլոր գրեսակի գոհարներէն աղէկ է »: Այս, որովհեքի միս բոլոր գրեսակի հարապութիւնները ենթակայ են գրողուելու, փճանալու, մաշելու, հիմնալու, իսկ՝ իմասպութիւնը այնպիսի հարապութիւն մըն է, որուն համար պիտի ըստ Քրիստոս. «Չեր զանձերը երկինքի մէջ դիզեցէք», որովհեքի ուր որ ճեր զանձն է, հոն է նաև ճեր սիրըը: Եւ չկայ ոչ մէկ բան որ այդ արժեքին հաւասարի, որովհեքի, եթէ ինքն է Իմասպութիւնը, այս պարագային՝ Քրիստոս, եւ եթէ երբեք ինքն է արարից այս բոլորին, ինչպէս կարելի է Արարից հաւասարեցնել արարածի հեվ, կամ արարուածի հեվ: Առաւել եւս, պէտք է ունենալ նաև գիրակցութիւնը, որ այդ իմասպութիւնը ոչ միայն լսելու, այլ նաև ունենալու, մեր մօք պահելու: Ինչպէս արծաթն ու ուսկին կառնեմ, կունենամ, իմ մօքս պահելու, անոնց փոխարէն, Իմասպութիւնը ունենալու, մօքս պահելու, անով առաջնորդուելու, անիկա ունենալու որպէս հարապութիւն: